

מת (ירושלים) 62078-02-25 - מורשד גהלין נ' מדינת ישראל

מ"ת (ירושלים) 62078-02-25 - מורשד גהלין נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 62078-02-25

מורשד גהלין

על ידי ב"כ עו"ד מאיה גלעדי

נגד

מדינת ישראל

על ידי עו"ד בר כהן קירמה מתביעות ש"

בית משפט השלום בירושלים

[24.08.2025]

לפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר.

2. דין האמת להיאמר בקשת ב"כ המבקש היא בקשה לקונית. בבקשה אין כל פירוט של הראיות והכרסום שחל

בראיות בעקבות שמיעת הראיות. הבקשה הוגשה ללא כל הפניה לעיקרי עדותו של המתלונן או הראיה שבה חל

הכרסום הנטען. במהלך הדיון בפניי נטען כי הכרסום מתייחס בעיקרו לעדות המתלונן בבית המשפט. עוד נטען

בבקשה, כי המבקש עצור כ-6 חודשים וזאת בגין עבירות רכוש ופריצה לעסק על בסיס ראיות נסיבתיות שכאמור

לאחר שמיעת הראיות נחלשו.

3. בבסיס הבקשה כתב אישום שהוגש נגד המבקש ביום 24.2.25 המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע,

לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), והתפרצות לפי סעיף 407(ב) לחוק

העונשין. בכתב האישום נטען כי עובר ליום 21.1.2025 קשר הנאשם קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה

למאשימה, להתפרץ לבית העסק "דניאלה ע.י" בכתובת סלע 4 אזור התעשייה הר טוב בבית שמש, ולגנוב רכוש בשווי

מאות אלפי ש"ח. בהתאם לאמור בעובדות כתב האישום, בין התאריכים 21.1.2025 - 22.1.2025 פרץ לכאורה

המשיב וגנב מבית העסק משטחים של מגבות, גנרטור בצבע אדום, קומפרסור ירוק, מכונת מיץ, מטען מלגזה,

טלוויזיה וכיסאות פלסטיק, בשווי כולל של כ-150,000 ₪. בד בבד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של

המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים.

4. בהחלטת בית המשפט מיום 4.3.25 (כב' א' איתן) נקבע כי קיימות ראיות לכאורה ברף בעוצמה הנדרשים.

המבקש הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, ולאחר שב"כ הצדדים טענו לעילה ועוצמתה לאחר קבלת התסקיר,

הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים (ראו החלטה מיום 6.4.25).

5. בתיק העיקרי נשמעו חלק מעדי התביעה ובכלל זה עדות המתלונן מר דהן פרוספר ועדותו מנהל המחסן אברהם

עמר. בדיון במסגרת הבקשה שבפניי מיקדה הסניגורית את עיקר טענתה לכרסום בראיות לנוכח העולה בעדותו של

המתלונן במועד ההוכחות.

6. לצורך הכרעה בטענה לכרסום בראיות לכאורה עיינתי בפרוטוקול עדות העדים שנשמעו ביום 30.6.25, בתוצרי פריקת הטלפון של המבקש (מסומנים 10 וא.ד. 1, א.ד. 4), תיעוד תמונות הארגזים שנתפסו בבית של המבקש (ת/2, ת/9, דו"ח חקירות מז"פ המסומן 2, ת/8), הודעת חנאן אלעיסיו וגיסת מבקש וכן הודעות נוספות.
7. אודה ולא אבוש כי לא מצאתי כל בסיס לטענת הכרסום שהעלתה ב"כ המבקש. עיקרי הראיות המסבכות את המבקש בעבירות המיוחסות לו אינן תלויות כלל בעדותו של המתלונן, אלא בעדותה של גיסתו המזהה אותו בזירת האירוע כאשר הוא נמצא בקרבת זירת האירוע (ראו הודעת חנאן מיום 10.2.25 שורות 89-106) וכן בראיות אובייקטיביות שנמצאו ברשותו. הראיות המרכזיות הן ראיות נסיבתיות עוצמתיות בדמות ארגזים רבים של הסחורה שנגנבה ממחסן המתלונן ונמצאו אצל המבקש, תיעוד הרגזים שנמצאו במכשיר הטלפון הנייד של המבקש, שהמבקש לא סיפק להם כל הסבר. יאמר כי תחילה, המבקש לא ניסה כלל להתמודד איתן ולאחר מכן מסר גירסה שקושרת אותו לגניבה (ראו הודעת המבקש מיום 18.2.2025 שורה 100) וזאת לאחר שהוצגו בפניו תמונות של הסחורה הגנובה ממכשיר הטלפון הנייד השייך לו.
8. טענת ב"כ המבקש לפיה יש לקבל את גרסתו המעומעמת של המבקש כי קיבל את הרכוש שנתפס בביתו מאחר ומשכך יש לייחס לו לכל היותר עבירה של קבלת נכס שהושג בעוון (ולא התפרצות וגניבה) היא כה קלושה, עד כדי אבסורד, שכן גם אם הסחורה נתפסה בביתו של המבקש ביום 10.2.25, בחלוף 20 יום ממועד ההתפרצות והגניבה, המועד הקובע הוא יום 22.1.2025, המועד שהמבקש תיעד באמצעות הטלפון הנייד שהוכח כי הוא שלו את הרכוש שנגנב בהתפרצות, כאשר אירוע ההתפרצות והגניבה היה בין התאריכים 21.1.2025-22.1.2025. הטענה שבאותו הלילה אירע אירוע התפרצות ובדיוק באותו הלילה הרכוש הגיע מאחר ליד המבקש ותועד, אינה סבירה ואיננה הגיונית בעליל.
9. על כל זאת יש להוסיף את זיהוי המבקש בזירה.
10. חשיבות עדותו של המתלונן היא בעצם מסירת התלונה על ההתפרצות לעסקו וגניבה של רכוש רב שחלקו אותר בבית המבקש וכן זיהוי הסחורה כסחורתו. בעניין זה עדותו עקבית וברורה ואף נתמכת בראיות אובייקטיביות בדמות מסמך הזמנת סחורה עם מספר מק"ט שסיפק. הא ותו לא.
11. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי כדי שיערך עיון חוזר במעצר על בסיס שינוי נסיבות הקשור בראיות לכאורה, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. כך למשל נקבע בשפ 1883/22 זאהי אבו ג'ודה נ' מדינת ישראל (24.4.2022):
- "במקרים שבהם הבקשה לעיון חוזר נסמכת על טענה לכרסום בתשתית הראייתית, הרי שיש להצביע על "כרסום מהותי ומשמעותי", "מהפך ראייתי", כי השינויים הם כאלה ש"מוטטו את ראיות התביעה", כי חל "שינוי דרמטי בבחינת הפיכת הקערה על פיה, כך שבעקבות השינוי תיטה הכף לעבר זיכוי הנאשם על פני הרשעתו", וכיוצא באלה ביטויים המצביעים על כך שלא די בהעלאת טענה נקודתית לקיומו של שינוי במארג הראיות כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה במישור הראייתי (ראו החלטותי בבש"פ 8216/13 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (30.1.2014); בש"פ 478/15 סליביא נ' מדינת ישראל, פסקה 4 [פורסם בנבו] (16.7.2015); בש"פ 5929/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בנבו] (30.7.2017); בש"פ 6003/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 [פורסם בנבו] (31.7.2017))."
12. עיינתי בראיות ולא התרשמתי מכרסום או חולשת הראיות, אלא מעוצמתן של הראיות.
13. נוכח האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי לא קמה הצדקה לעיון חוזר על בסיס שינוי במארג הראיות לכאורה.
14. לפיכך הבקשה לעיון חוזר נדחית.
15. חומר הראיות שהוגש יוחזר לתביעה באמצעות המזכירות.
16. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ל' אב תשפ"ה, 24 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.